

Ammattilainen neuvoa aloittelevia veneilijöitä:

Opettele lukemaan karttaa!

Navigoinnissa ei kannata luottaa pelkkään gps-laitteeseen.

PAULI REINIKAINEN
pauli.reinikainen@iltalehti.fi
KUVAT
JOHN PALMÉN

ESPOON Pursiseuran kommodori **Harri Sane** tekee lähtöä purjehdusretkelle Espoon Nuottaniemen venesatamassa. Hän viettää vuosittain kuutisenkymmentä yötä veneen kajuutassa.

Sane on huolissaan nykyveneilijöiden ammattitaidosta.

-Puolet meripelastuksen pelastustehtävistä tulee nykyisin ihmisiltä, jotka ovat eksyneet eivätkä tiedä, missä ovat.

Navigaattori helpottaa merenkulkua, koska siitä veneilijä voi verrata näkyvää paperikarttaan. Veneilijä näkee siis reaaliaikaisesti oman sijaintinsa.

-Siinä on vaaran paikka. Veneilijät tuudittautuvat gps-laitteen näyttöön ja unohtavat paperisen merikartan. Sitten ollaankin sormissa.

Tekninen vika voi yllättää

Moni ostaa veneeseen hienot tekniset laitteet. Ongelmia voi ilmetä, kun veneestä katkeavat sähköt tai laitteisiin tulee jokin muu vika.

-Samalla unohdetaan opetella perinteisiä merenkäynnin taitoja kuten paperikartan lukemista ja sen avulla navigointia. Kun laitteisiin tulee vika, ei tiede-

tä, mitä tehdä. Ei ole käyty kursseja, Sane jatkaa.

Merikarttaan on merkitty veneilyväylät. Gps-laitteen avulla veneen kippari voi tehdä reitin kätevästi määränpään. Sanen mukaan useimmat käyttävät gps-laitteita syöttämättä niihin reittitietoja.

Pidä karttaa oikein päin

Paperikarttaa on luettava niin, että veneilijä osaa sijoittaa itsensä oikeaan paikkaan. Kartta antaa kuvan ympäröivästä alueesta ja näyttää tärkeät maamerkit.

-Ihan ensimmäiseksi on varmistettava, että kartta on kädessä oikein päin. Kartan lukemisessa on tärkeää, että seuraa säännöllisin väliajoin, missä vene kulkee. Kipparin pitäisi pystyä näyttämään sijaintinsa joka hetki. Jos tämä onnistuu, ongelmia ei pitäisi tulla. ■

Kun laitteisiin tulee vika, ei tiedetä, mitä tehdä.
Harri Sane

TÄRKEÄ TAITO

Paperikartan lukemista ei tulisi sivuuttaa edes gps-aikakaudella, neuvoa Harri Sane Ronya-tytärtään, 11.

Veneilijän tärkeät apuvälineet

1. Vhf-puhelin

Katsastusmääräykset edellyttävät, että veneestä löytyy meri-vmf-puhelin. Sen tarkoituksena on varmistaa, että veneilijä saa hätätilanteessa yhteyden viranomaisiin.

Nykyisin suurin osa hälytyksistä tehdään matkapuhelimilla. Avomerellä yhteyden saa vain vhf-puhelimella.

Halvimmat vhf-laitteet maksavat noin 150 euroa.

2. Ula-radio

Veneessä on katsastusmääräysten mukaan oltava myös ula-radio Yleisradion hätätiedotteita varten. Radioksi soveltuu mikä tahansa autoradio.

3. Navigaatiolaite

Vhf-puhelimen ja ula-radion jälkeen seuraava ostos on

yleensä gps- eli navigaatiolaitte. Sellaisen saa käsikäyttöisenä tai kiinteästi asennettavana karttaplotterina. Käsi-gps on kännykkää muistuttava, irrallinen laite, karttaplotteri taas muistuttaa kannettavan tietokoneen näyttöä.

Halvimman hintaluokan käsi-gps:n saa hieman yli sadalla eurolla. Gps-laitteita voi löytää edullisesti nettikaupoista Ruotsista ja Iso-

Britanniasta, missä on paljon alan verkkokauppoja.

Kiinteiden 5-tuumaisten plotterien hinnat alkavat noin 400 eurosta. Isommat, 10,5-tuumaiset mallit maksavat parisen tuhatta euroa. Lisäominaisuudet kasvattavat hintaa yli 3000 euroon.

4. Tutka

Tutka on yksi veneilijän kalteimmista lisävarusteista,

sillä sen hinnat alkavat noin 3000 eurosta. Tutka voi pelastaa täpärästi tilanteesta, sillä sen avulla veneilijä voi navigoida eteenpäin vaikka hernerokkasumussa.

5. Autopilotti

Autopilottin avulla veneen saa kulkemaan suoraan yhdessä sähkökompassin

kanssa. Tekniikat voidaan myös yhdistää siten, että vene tekee käännökset kipparin puolesta. Autopilotti ilmoittaa asiasta äänisignaalilla kipparille, minkä jälkeen tämä kuittaa käännöksen nappia painamalla.

Autopilottin hinnat alkavat noin tuhannesta eurosta.

6. Digi-tv

Digi-tv näkyy rannikon tuntumassa vierassatamissa melko hyvin pelkällä pöytäantennilla. Purjeveneesä antenni on mahdollista asentaa korkealle mastoon, noin 12-20 metrin korkeuteen. Ulapalla digi-tv näkyy harvoin.